

1 α) Η πραγματική ζωή κρύβει χαρά, αγάπη, στόχους, όνειρα, έρωτα, αλλά και πόνο, απογοήτευση, πίκρες, αγώνα αν λείπουν όλα αυτά τα συναισθήματα και οι ανατροπές, αν χαθεί η καρδιά και η ψυχή, η ελευθερία, ο αυθορμητισμός και η βούληση, τότε χάνεται το νόημα της ζωής και η ευτυχία... Ή μήπως όχι; Σε ποιες σκέψεις σε οδήγησε ο «δωρητής»; Μπορεί κατά τη γνώμη σου να υπάρξει ιδανική ζωή;

Πολλές φορές πιστεύουμε ότι αν κάποιες καταστάσεις που μας προκαλούν θλίψη ή πόνο εξαφανιστούν, τότε θα φτάσουμε στην απόλυτη ευτυχία, θα μπορέσουμε να καταφέρουμε οτιδήποτε επιθυμούμε και θα κάνουμε τα όνειρα και τους στόχους μας πραγματικότητα. Αυτή η αντίληψη, κατά την γνώμη μου, είναι λανθασμένη διότι μετά από ένα αρνητικό συναίσθημα έρχεται πάντα ένα θετικό, κάθε αποτυχία φέρνει έπειτα από προσπάθεια και μία επιτυχία. Άρα, λοιπόν, η ζωή ενός ανθρώπου που έχει μόνο θετικά ή αρνητικά συναισθήματα γίνεται στο τέλος απρόσωπη, αφού ο συναισθηματικός μας κόσμος παίζει μεγάλο ρόλο στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς μας και μας κάνει αυτό που είμαστε, με τα προτερήματα και τα ελαττώματά μας.

Στην περίπτωση του βιβλίου, στο όνομα της ομοιομορφίας και της «παγκόσμιας ειρήνης», θυσιάζεται στην ουσία το νόημα της ζωής. Το γεγονός ότι οι άνθρωποι στο βιβλίο δεν μπορούν να δουν τα χρώματα και δεν μπορούν να αναπτύξουν συναισθηματικούς δεσμούς μεταξύ τους αποτελεί έναν συμβολισμό που θέλει να μας δείξει ότι ένας κόσμος χωρίς αγάπη, ελπίδα, γενναιότητα, αγωνία, αποτυχία και θυμό δεν κάνει τους

ανθρώπους ευτυχισμένους, αντίθετα τους καθιστά «άδειους», χωρίς λογική και χωρίς συνείδηση της πραγματικής ζωής. Σίγουρα τα γεγονότα που έχουν ζήσει οι άνθρωποι σε διάφορες χρονικές περιόδους, όπως είναι ο πόλεμος, είναι σκληρά και δεν μας δίνουν την εντύπωση ότι η ανθρώπινη φύση έχει περάσει ποτέ μια περίοδο «ιδανικής ζωής».

Προσωπικά πιστεύω ότι η ιδανική ζωή υπάρχει αλλά δεν είναι ένα μεμονωμένο πρότυπο που όλοι πρέπει να ακολουθήσουμε. Ο καθένας μας είναι ξεχωριστός κι έχει διαφορετικές προσδοκίες για τη ζωή του. Πρέπει, λοιπόν, όλοι οι άνθρωποι να καταλάβουν τι θέλουν να καταφέρουν και να προσπαθήσουν να το πραγματοποιήσουν. Είναι σημαντικό, όμως, να γνωρίζουμε ότι στην ιδανική ζωή δεν λείπουν και οι κακές στιγμές, διότι είναι ένα κομμάτι του εαυτού μας που μας ολοκληρώνει.

Συμπερασματικά, λοιπόν, η ευτυχία δεν είναι κάτι απόλυτο που το νιώθουμε πάντα. Η κάθε μέρα έχει και καλές αλλά και κακές στιγμές, οι οποίες, όμως, είναι αυτές που κάνουν την ύπαρξη μας ξεχωριστή.

β) Αν είχες τη δυνατότητα να «φτιάξεις» εσύ έναν ιδανικό κόσμο, πώς θα ήταν αυτός;

Όλοι πιστεύουμε ότι εάν είχαμε τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε έναν «ιδανικό κόσμο» θα κάναμε καλύτερα τα πράγματα απ' ό,τι είναι και θα αποδίδαμε δικαιοσύνη σε όλους τους ανθρώπους που έχουν αδικηθεί. Αν υποθέσουμε, λοιπόν, ότι θα μπορούσα να φτιάξω έναν «ιδανικό κόσμο» το πρώτο πράγμα που θα επιχειρούσα θα ήταν να κάνω τους ανθρώπους λιγότερο εγωιστές. Είναι συναρπαστικό αν σκεφτούμε πως ένα ελάττωμα, που έχουμε σχεδόν όλοι, μπορεί να αλλάξει τόσα πολλά, εάν εκλείψει. Οι άνθρωποι θα είχαν περισσότερες ευκαιρίες στη ζωή τους και θα μοιράζονταν χαρούμενες στιγμές με πιο πολλούς ανθρώπους από ό,τι τώρα. Πιστεύω, όμως, ότι, παρόλο που οι άνθρωποι έχουν βασανιστεί αρκετά όλα αυτά τα χρόνια, λόγω πολέμων ή οικονομικής κρίσης, ο κόσμος μας έχει μία ισορροπία στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί. Το κακό και το καλό αλληλοσυμπληρώνονται, διότι δεν μπορεί να υπάρξει το ένα χωρίς το άλλο.

Άρα, λοιπόν, εάν είχα την ευκαιρία να φτιάξω έναν κόσμο όπως θα τον ήθελα, θα προσπαθούσα να αλλάξω κάποια χαρακτηριστικά των ανθρώπων που έχουν αποδειχθεί καταστροφικά.

2 α) *Αν ήσουν εσύ ο Δωρητής Μνήμης ποια συναισθήματα και ποιες εμπειρίες θα διάλεγες να μεταδώσεις σ' έναν άνθρωπο που δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα;*

Αν ήμουν εγώ ο Δωρητής Μνήμης και είχα την ευκαιρία να μεταδώσω όποια συναισθήματα ήθελα σε έναν άνθρωπο που δεν έχει νιώσει τίποτα ποτέ, θα προσπαθούσα να του δείξω τι σημαίνει στην πραγματικότητα να ζεις, γιατί ένας άνθρωπος χωρίς συναισθήματα είναι ακριβώς το ίδιο με μία μηχανή.

Αρχικά, όπως και στο βιβλίο θα του έδειχνα όλα τα θετικά συναισθήματα, όπως το τι σημαίνει να αγαπάς, να έχεις ελπίδα, να νιώθεις πραγματική χαρά. Θα προσπαθούσα, λοιπόν, να του μεταδώσω τις εμπειρίες μου και να τον κάνω να προβληματιστεί για το γεγονός ότι δεν έχει νιώσει τίποτα και ότι χαραμίζει τα χρόνια που έχει. Στη ζωή μας, πρέπει να κάνουμε πράγματα που μας κάνουν να νιώθουμε χαρούμενοι και να έχουμε όσες περισσότερες αναμνήσεις μπορούμε. Βέβαια, αφού θα του μετέδιδα όσα περισσότερα θετικά συναισθήματα μπορούσα, μετά θα ακολουθούσαν και τα αρνητικά, όπως είναι ο πόνος, ο θυμός και η απογοήτευση, διότι αν ζούμε σ' έναν φανταστικό κόσμο, όπου όλα είναι θετικά, χάνουμε και πάλι εμπειρίες και δεν μπορούμε να ολοκληρωθούμε ως άνθρωποι.

Συμπερασματικά, λοιπόν, θα προσπαθούσα να του δώσω μια ιδέα για το πώς πραγματικά είναι ο κόσμος, με τα θετικά και τα αρνητικά του.

β) *Ποιο ρόλο παίζουν οι αναμνήσεις στη δική σου ζωή; Γιατί είναι πολύτιμες; Ακόμα κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, γιατί είναι τόσο σημαντικές;*

Οι αναμνήσεις μας είναι ουσιαστικά κομμάτια της ζωής μας τα οποία είναι σημαντικά για εμάς και είναι δύσκολο να ξεχαστούν είτε είναι ευχάριστες, είτε είναι δυσάρεστες. Ο ρόλος που παίζουν στη ζωή

μας είναι πρωταρχικός, αφού από αυτές διαμορφώνεται ο χαρακτήρας μας, οι ικανότητές μας και η συμπεριφορά μας. Ένας άνθρωπος που έχει χάσει τις αναμνήσεις του δεν ξέρει ποιος είναι, γιατί χωρίς τις εμπειρίες μας δεν μπορούμε να ανακαλύψουμε τον εαυτό μας, να καταλάβουμε ποια είναι τα ενδιαφέροντα μας και τι προσδοκίες έχουμε από τη ζωή.

Συμπερασματικά, λοιπόν, οι αναμνήσεις μας είναι αυτό το οποίο κάνει την ύπαρξή μας σημαντική γι' αυτό πρέπει στη ζωή μας να έχουμε όσες περισσότερες γίνεται.

3. Αποτύπωσε τον σχολιασμό και τη σκέψη σου με αφορμή τις σελίδες του βιβλίου:

- *Η Επιτροπή των Πρεσβυτέρων ρυθμίζει κάθε πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης, παρακολουθεί και ελέγχει τα πάντα (Big Brother), χάνεται κάθε ελευθερία και κατευθύνεται η ανθρώπινη βούληση και δράση. Η θέση κάθε ανθρώπου στην «ιδανική» κοινότητα είναι αυστηρά καθορισμένη, ώστε να ωφελείται ο ίδιος αλλά και ο κοινωνικός του περίγυρος.*
- *Αντίθετα, στη σελ. 155 αναφέρει: «κατάλαβε τη χαρά της ατομικότητας, του να είσαι ξεχωριστός, ιδιαίτερος και υπερήφανος...».*

Επομένως, το ενδεχόμενο μιας ισοπέδωσης και ομοιομορφίας, ειδικά στη σημερινή εποχή, ποιους κινδύνους εγκυμονεί; Πώς μπορούμε να αντισταθούμε; Ειδικότερα οι νέοι άνθρωποι πώς μπορούν να αντιστέκονται στη μαζοποίηση και να διαφυλάσσουν την προσωπικότητά τους;

Στη σημερινή εποχή οι κοινωνίες είναι γεμάτες ανθρώπους με διαφορετικές κοσμοθεωρίες, γλώσσα, αντιλήψεις, συμπεριφορά. Παρ' όλο που κάποιες φορές υπάρχουν διαφορές ανάμεσά μας, ο καθένας συμβάλλει στην κοινωνία με τον δικό του τρόπο κι έτσι, εάν σεβόμαστε ο ένας τον άλλον, έχουμε πολύπλευρες απόψεις για όλα τα θέματα. Ακόμη και αν η ομοιομορφία των ανθρώπων αποκλείει το ενδεχόμενο ενός πολέμου, όπως βλέπουμε και στο βιβλίο, η μιζέρια κυριαρχεί και οι άνθρωποι είναι υποδουλωμένοι. Γι' αυτό, λοιπόν, οι νέοι της σημερινής εποχής πρέπει να αντιστέκονται με κάθε τρόπο στη μαζοποίηση, γιατί για να προοδεύσει μια κοινωνία πρέπει να υπάρχουν γνώσεις και απόψεις που προέρχονται από ανθρώπους με διαφορετικές ιδέες και χαρακτήρα. Εάν όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι σε κάθε τομέα, ο κόσμος σταδιακά θα καταστραφεί, διότι δεν θα μπορέσει να υπάρξει μία ισορροπία στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί. Οι νέοι, λοιπόν, πρέπει να προσπαθούν να

διαφυλάσσουν τον χαρακτήρα τους και να μην επηρεάζονται εύκολα από τους άλλους. Είναι σημαντικό να ερευνούν πρώτα αυτά που μαθαίνουν και μετά να αποκτούν ολοκληρωμένη άποψη.

Συμπερασματικά , θεωρώ ότι ο ένας πρέπει να σέβεται τη διαφορετικότητα του άλλου, γιατί είναι ένα από τα πολυτιμότερα χαρακτηριστικά του ανθρώπου, που συμβάλλει στην πρόοδο του κόσμου μας .